

Oversættelse.Bilag 3.**Udenrigsministerens Tale i Forsamlingen den 28. September 1936.**

»Englands og Frankrigs Ordførere har fra denne Talerstol understreget den alvorlige Situation, i hvilken vore Overvejelser foregaar; vi er alle enige om at give dem Ret heri. Kaprustningen er i disse sidste Aar endnu voldsommere end før 1914 og har en endnu farligere Karakter end dengang, fordi den finder Sted i en almindelig Tilstand af nervøs Ophidselse. Samtidigt er Klassemodsætningerne indenfor visse Folk ligesaa stærke som de Lidenskaber, der skiller Nationerne; og der er en uklar, men voksende Tendens til at gruppere Staterne efter deres indre politiske og sociale Systemer, en Tendens der yderligere komplicerer den mellemfolkelige Situation.

Under disse foruroligende Forhold er det Folkeforbundets Pligt at gøre en yderste Anstrengelse for at afværge de Farer, der truer Menneskeheden. Følelsen af, at dette er vor Op-gave, har præget de Svar, der er modtaget paa Folkeforbundets Henvendelse af 7. Juli d. A.

Næsten alle Stater har i deres Svar i første Række understreget Nødvendigheden af nye Bestræbelser for at give Forbundet en mere universel Karakter. Den første Betingelse for Universalitet er utvivlsomt Opnaelse af Forstaaelse mellem de Stormagter, der er Medlemmer af Folkeforbundet, og den europæiske Stormagt, som har forladt det.

Det er nødvendigt for de kommende Aar at skabe et fælles Grundlag for det europæiske Liv, som vil tillade disse Landes Samarbejde i den samme internationale Organisation. Alle Stormagterne i og udenfor Forbundet har mange Gange udtalt Ønske om, at et saadant Samarbejde maa blive gennemført.

Vi ved, at Locarnomagterne snart vil drøfte dette Spørgsmaal. Hvis det lykkes dem at naa til en Løsning, vil Raadet og derefter Forsamlingen have at undersøge de Følger, dette vil have for Folkeforbundet. Hvis det ikke lykkes dem, vil det efter min Mening være nødvendigt, at Raadet i Forbundets Navn gør endnu et Forsøg paa at naa til en Forstaaelse, trods de store Vanskeligheder, der i saa Fald vil være ved at opnaa et Resultat.

Der er ogsaa andre betydningsfulde Stater, med hvilke der maa optages Forhandlinger for at søge opnaaet deres Indtræden i Forbundet. Hvis de Forenede Stater kunde beslutte sig til at indtræde, vilde dette sandsynligvis have en afgørende Virkning til Gavn for Fredens Opretholdelse. Hvis det ikke er muligt at gennemføre Amerikas Deltagelse som Medlem, maa der i det mindste gøres et Forsøg paa at opnaa en mere regelmæssig Deltagelse fra dets Side i Forbundets Arbejde, og navnlig paa at finde de Former, hvorunder det vil være muligt at opnaa Amerikas Medvirken ved krigsforebyggende Foranstaltninger.

Naar man undersøger Spørgsmaalet om Forbundets Universalitet, er der et Spørgsmaal, som i Øjeblikket ligger for tydeligere end før, nemlig: om Stater, der har vidt forskellige politiske og sociale Systemer, kan samarbejde paa det mellemfolkelige Omraade. De politiske Lidenskaber og Klassemodsætninger er blevet saa stærke, at der undertiden er en Tilbøjelighed til at besvare Spørgsmaalet benægtende. Dette er forstaaeligt, men det er farligt; Englands og Frankrigs Ordførere har klart paavist det.

Man maa ikke gøre sig Illusioner: enten vil der være en international Organisation omfattende Stater, der er politisk og socialt dybt forskellige, eller ogsaa vil der slet ingen international Organisation være.

I vort Land er et demokratisk Styresystem, bygget paa fri Diskussion, blevet det naturlige Resultat af vor historiske Udvikling; men vi kan ikke deraf slutte, at et saadant Styre er anvendeligt overalt paa det Tidspunkt, paa hvilket vi nu befinder os. Det maa erkendes, at Vilkaarene i de forskellige Lande, trods den store Forøgelse af den indbyrdes Afhængighed, som er Følgen af den moderne Teknik, er saa vidt forskellige, at det er yderst vanskeligt at fælde en Dom over de Systemer, som fremmede Stater har ment at burde antage.

I hvert Fald er det i den nuværende Situation en absolut Betingelse for en international Organisations Bestaaen, at man forsoner sig med, at der i denne Side om Side findes Stater, der følger de mest forskellige Systemer. Lige fra de første Diskussioner om Oprettelsen af Folkeforbundet har Danmark derfor altid været Talsmand for Tanken om et aabent Forbund.